

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. II Fylke: O p l a n d .
 Tilleggsspørsmål nr. Herad: Etnedal
 Emne: Ymse attåtfor Bygdelag: Heile bygdi
 Oppskr. av: Lærer Mattin Lundstein Gard:
 (adresse): Bruflat G.nr. Br.nr.

- A. ~~Merk av om oppskrifta er~~ etter eiga røynsle. Isamråd med Gjertrud Brøier
 84 år
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

I

Rötter, bregner og blom.

Ikkje brukt her som foring.

II

Tang og tare
 Ikkje brukt her.

III

Annet for av planter:

Erterris blir alltid brukt her som foring, skore saman med med halm til hakkels. På plassar og mindre bruk ser ein no jamt at dei sankar geitrams (*Epilobium augustifolium*) til grisefor. Kveke (*triticum repens*) har av sume vore nytta til foring. Uppgrave eller upphorva av åkeren blir den då skylt godt i vatn, og då skal kyrne like den bra.

IV

Hestemökk har her i bygden för vore nytta mangestads som nödfor i värknipa, ikkje einast, men kokt saman med skraplauv, forms, agner, litt salt og gjerne litt mjöl, um dei hadde råd til det. På gardar hadde dei alltid höve til å koke mökka ute, men det hende at den hjå småkårsfolk vart kokt inne og -huff-. Til grais veit ein ikkje av at hestemökk har vore nytta. So vidt ein veit har hestemökk ikkje vore brukt til dyremat her på 50-60 år no.

Sörpefor

Sörpe til kyrne er ikkje mykje i bruk no. Rett nokk
kallar mange det sörp når kyrar får blövt hakk med
#4 miöl på. Men varm sörp brukast ikkje utanum når
kyri har kalva. Då brukar mange å fylle ei stor byt-
te eller eit spann med godt höv, og slå på varmt
vatn. Dette er nokk ålment brukt både på større og
mindre bruk.

So vidt ein veit er raunebær ikkje noko nytta til
dyrefor her..

Drank, mask og fiskeafallnyttast ikkje her

1799

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING